

§ 25.

Har nogen begaaet baade en Overtrædelse af denne Lov og anden strafbar Handling, kan Straffen fastsættes særskilt for hver af Lovovertrædelserne. Den samlede Straf maa ikke overstige den, der ved Anvendelse af Borgerlig Straffelovs § 88 vilde være ikendt.

§ 26.

Skal nogen under Militærtjeneste straffes for en Handling, for hvilken Straffen ikke skal bestemmes efter denne Lov alene, kan foreskreven Straf af Hæfte eller Fængsel omsættes til Arreststraf. Sker det, medens den skyldige gennemgaar den første Uddannelse, og Straffen paaregnes fuldbyrdet i Tjenestetiden, bør saadan Omsætning saa vidt muligt ske, saafremt ikke særlige Grunde taler derimod. Foreskreven Straf af Bøde kan omsættes til en militær Straf, ikke strengere end den Forvandlingsstraf, som vilde være at fastsætte i Medfør af Borgerlig Straffelovs § 54.

Bliver der Spørgsmaal om overfor nogen, der gennemgaar den første Uddannelse, at fuldbyrde Straf af Hæfte eller Fængsel, som er fastsat inden Tjenestens Begyndelse, kan den militære straffuldbyrrende Myndighed, inden Afsoning paabegyndes, bestemme, at Straffen omsættes til en Arreststraf, eller efter Forhandling med den borgerlige straffuldbyrrende Myndighed, at Afsoningen udsættes til efter den første Uddannelses Afslutning. Saadan Bestemmelse om Udsættelse kan ogsaa træffes, naar Straf af Hæfte eller Straf af Fængsel for Overtrædelse af andre Love end denne Lov er fastsat under Tjenesten.

Hensigten med Bestemmelsen er at give Mulighed for, dels at udskyde Afsoningen af den for den borgerlige Lovovertrædelse forskyldte Straf til efter Militærtjenestens Ophør, dels at kunne afgøre Spørgsmaalet om Anvendelse af betinget Straf for hver af de to Forseelser uafhængig af hinanden.

(L. 1881 §§ 1, 5 og 40).

Bestemmelsens Formaal er at skabe en smidig Ordning, hvorefter Afsoning af Straffe paalagte for andre Forseelser end Overtrædelser af Militær Straffelov saavel som for Forseelser, for hvilke denne ikke direkte fastsætter Straffen, men alene en Strafskærpelse, bliver til mindst mulig Ulempe for Militærtjenesten og navnlig for den første Uddannelse.

Iste Stykke handler om den straffastsættende Myndighed, Domstol eller Kommandomyndighed, 2det Stykke om den straffuldbyrrende Myndighed, normalt Regimentet. Udtrykket den „første Uddannelse“ er brugt adskillige Steder i Hærloven og vil formentlig ogsaa uden Vanskelighed kunne tilpasses Marinens Forhold.

I 1ste Stk. har Ordene „saa vidt muligt“ Hensyn til, at Arreststraf kun kan dække et begrænset Maal af Fængselsstraf. Ordene „saafremt ikke særlige Grunde taler derimod“ er indsat væsentlig af Hensyn til, at Bestemmelsen i 1ste Punktum — modsat L. 1881 § 5, 1ste Stk. — ogsaa gælder i borgerlige Straffesager, f. Eks. angaaende Tyveri begaaet uden Forbindelse med Tjenesten.

Med Hensyn til 2det Stk. bemærkes, at det kun tillægger den militære straffuldbyrrende Myndighed Beføjelse til at udsætte Straffuldbyrrelsen, naar Forseelsen ikke er en Overtrædelse af Militær Straffelov, og alene Beføjelse til at omsætte Straffen i Tilfælde, hvor Retten ikke har haft Lejlighed til ved Bestemmelse af Strafarten at tage Hensyn til den militære Tjenestes Tarv.

For Udsættelse af Straffuldbyrrelsen i